

P.25 Dag Hanneke

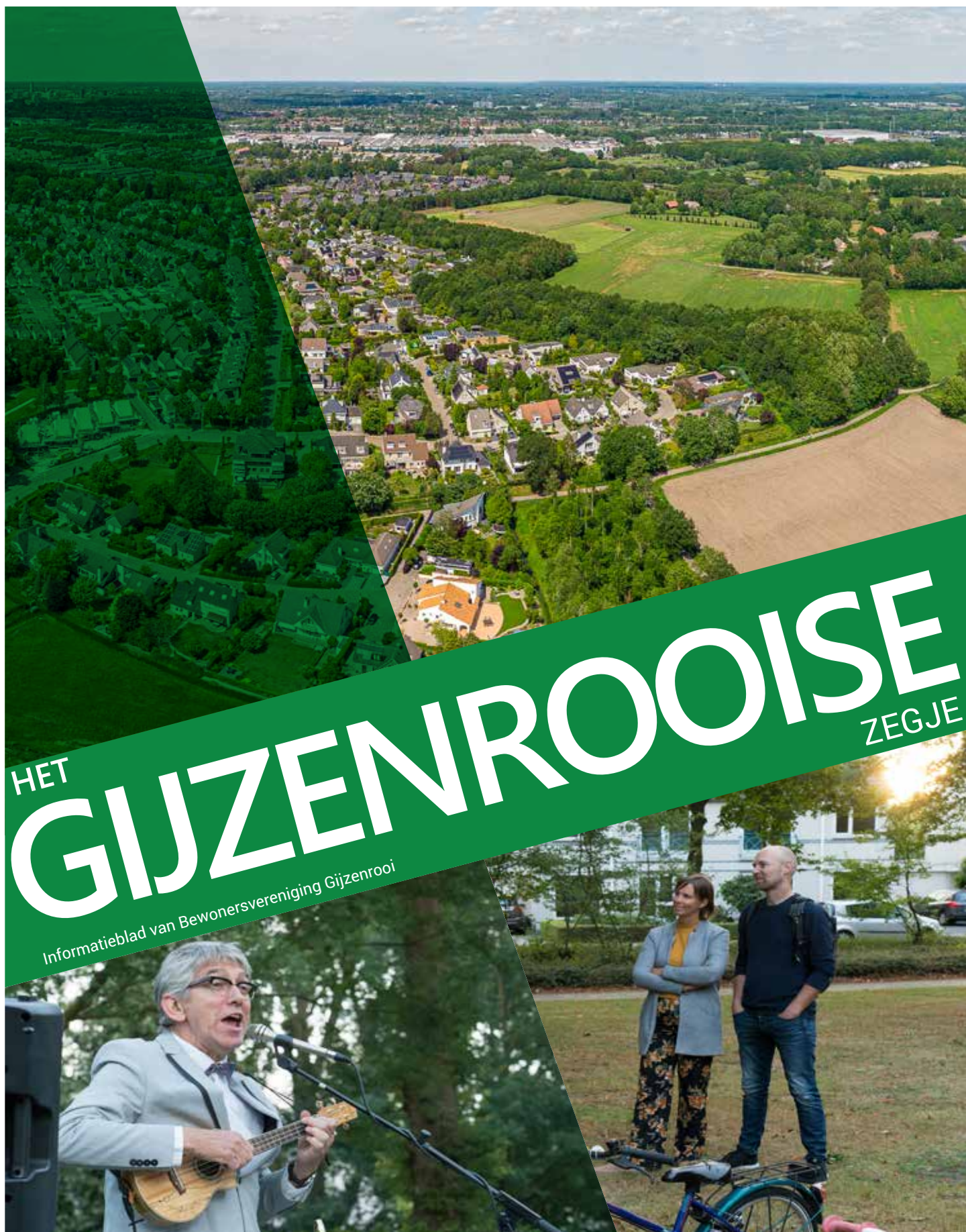
Hanneke heeft van 2014 tot nu in de Redactie van het Zegje gezeten en was een trouwe reporter.

P.06/12/19/20 CbjB

Aan de succesvolle CbjB stand-up sessies komt nu een einde. Geniet nog even na.

www.gijzenrooi.nl

Volg de website voor de laatste informatie over het al dan niet doorgaan van activiteiten

In dit nummer o.a.:

VOORWOORD

P04	Langs elkaar lopende zaken
P05	het oog van Wiefse
P06	CbjB: De boswachters
P07	Draaiorgel en ijscoman
P08	De gynaecologe
P10	Spelbreker corona
P11	De zorgboerderij
P12	CbjB: de Zippers
P14	Tuintips van de Buurman
P15	Internationals in onze wijk
P16	Die buizen daar
P17	Dakloze fiets
P19	CbjB: PHEMIAN
P20	CbjB: Art of Omission
P22	Jolanda Kops, schilderes
P25	Dag Hanneke
P26	Gijzsz gaat tellen
P29	Wijzende wachters

Een lange warme coronazomer

De afgelopen maanden hebben we heel wat heerlijke dagen gehad, veel zonneschijn, af en toe een fikse regen- of onweersbui, een paar dagen misschien wat te warm, maar toch. De meeste bewoners van Gijzenrooi mogen zich gelukkig prijzen: ze hebben vrijwel allemaal een tuin, soms klein, een enkele keer heel erg groot, met een klein opblaasbaar badje of een echt groot zwembad, maar iedereen heeft wel een plekje om buiten te genieten van het mooie weer. En als de tuin niet voldoende ruimte geeft is er veel vrije natuur om ons heen waar we heerlijk kunnen wandelen of fietsen. Dat alles maakt onze wijk heel erg aantrekkelijk.

Want dat zien we de laatste maanden ook: ondanks de onzekere economische tijd door het maar niet aflatende coronavirus zijn de huizen in onze wijk erg in trek. Bewoners van het eerste uur zijn nu veelal gepensioneerd, hun kinderen zijn het huis uit en zij besluiten kleiner te gaan wonen. Omdat er niet veel seniorenwoningen zijn in onze wijk, verlaten oudere bewoners 'noodgedwongen' ons mooie Gijzenrooi. En in hun plaats komen steeds vaker de jonge gezinnen met kleine kinderen, de internationals die werken bij grote internationale bedrijven als Philips Electronics, ASML, DAF en VDL. En de jonge, hippe zzp'ers.

Niet alleen de huizen zijn aantrekkelijk. We proberen met elkaar ook een leefbare wijk in stand te houden. Want ondanks de coronamaatregelen zijn er toch wat buurtactiviteiten gerealiseerd. Denk aan het draaiorgel en de ijscoman. Maar ook aan het bijzondere pop-up concert op het Buurtven van Rob, Ria, Ronnie en de Zippers op 4 juli. En als jullie dit Zegje in de bus krijgen zijn er misschien nog twee pop-up optredens geweest: van Jan Verschuere met Art of Omission op 29 augustus en het Trio Mari de Bijl op 5 september. Een initiatief van de organisatoren van Cultuur bij je Buur, een zogenaamde Open Air Edition! Prachtige initiatieven. En wat blijft: 'Gijzenrooi, dat zijn wij'. Wees voorzichtig, pas goed op jezelf, blijf zorgzaam voor buurtgenoten, blijf gezond!

Greetje Heijmans

Evenementenkalender 2020/2021 (alles onder voorbehoud, volg de website)

Wat?	Wanneer?	Waar?
Wandelen in Gijzenrooi	Zondag 10.00-12.00	Bushalte Bunderkensven, iedere eerste zondag van de maand
Ommetje Gijzenrooi	Woensdag 19.00-20.00	Kleine wandeling op woensdagavond alleen even weken vanaf 1 april 2020
Lampionnenoptocht	15 november 18.00	Bunderkensven 29
Kerstboom	11 december 19.15	Kerstboom Diepmeerven
Natuur bij je buur	18 oktober	picknickbank tussen de akkers

Zaken lopen wel eens langs elkaar heen

In november 2018 krijgt het bestuur van de bewonersvereniging een mailtje van een bezorgde buurtbewoner. Er is zeer kort daarvoor een bankje geplaatst bij de kleine speelvoorziening Lisven/Vluttersven. Het terreintje met een wip en een schommel voor echt kleine kinderen is in een ver verleden onderwerp van veel discussie geweest. Bij de aanleg van onze wijk, meer dan vijftientig jaar geleden, was op die plek al een speelplek voorzien, maar uiteindelijk wordt er één huis meer gebouwd (levert meer op) dan de oorspronkelijke planning en daardoor ligt dit speeltuintje ongeveer tegen de achterdeur van het laatste huis. Dat leidt tot bezorgde gezichten van de direct omwonenden. De speeltoestellen leiden in de eerste jaren niet tot veel overlast maar naarmate de kinderen in onze wijk opgroeien gaat de speelplek meer dienen als hangplek voor jongeren. Destijds hebben de bewonersvereniging, de buurtagent en jeugdwerk zich ermee beziggehouden. Met als uiteindelijke uitkomst dat het bankje verwijderd wordt.

Natuurlijk is buurtbewoner Jos heel verbaasd als er in november 2018 opnieuw een bankje geplaatst wordt. Op wiens initiatief? Wie wist ervan? Waarom is er geen overleg geweest met de direct omwonenden? Navraag leert dat het bankje geplaatst is op verzoek van een buurtbewoner met kleine kinderen. Iemand die de voorgeschiedenis niet kent en die aangeeft dat het voor ouders of grootouders wel heel erg aardig zou zijn als zij even kunnen zitten terwijl kinderen of kleinkinderen spelen. Geen verkeerde gedachte. Dat moet ook de gemeenteambtenaar gedacht hebben die gaat over plaatsing. En na zoveel jaar is de voorgeschiedenis bij gemeenteambtenaren, gebiedscoördinator of wijkagenten niet meer bekend: dat zijn allemaal nieuwe mensen. De bewonersvereniging wordt niet gekend in deze beslissing. Buurtbewoner Jos en buurtbewoner Huub krijgen echter in 2018 wel de schriftelijke toezegging dat het bankje bij overlast verwijderd zal worden. En

in mei 2020 is het zover. Herhaaldelijk strijkt er 's avonds of 's nachts een groepje jongelui neer om samen wat te kletsen, naar muziek te luisteren. Zij hebben onvoldoende in de gaten dat ze dat doen waar buurtbewoners met open ramen slapen. Ze laten zich nog wel wegsturen maar dat helpt niet echt: na een paar dagen zijn ze er weer. Na een dringende mail van Jos is er dit keer wel overleg met de buurtbewoners en de bewonersvereniging. En wordt ook duidelijk hoe zaken soms langs elkaar heen lopen. Maar het woongenot van de buurtbewoners gaat boven het gemak voor ouders en grootouders. Het bankje wordt binnen een week verwijderd en de rust keert weer.

Greetje Heijmans

Door het oog van Wiefse

Een paar jaar terug zag ik een nest vol ooievaars tijdens een fietstocht. De koppies van de jongen staken net boven de rand van het nest uit. Beide ooievaarouders zaten luid te klepperen, met de snavels kaarsrecht omhoog. Ik kon mezelf wel voor m'n kop slaan dat ik die keer nét mijn camera had thuisgelaten. Ik was nogal aan het mopperen op mezelf. Een fietser stopte om met een professionele telens dit tafereel vast te leggen, reageerde: "Tja, de beste camera is de camera die je bij je hebt".

Aan dat zinnetje heb ik nog vaak moeten denken. Zo ook bij deze foto. Tijdens een avondwandeling zag ik dit prachtige tafereel, bij het sportveldje op het Bunderkensven. Deze jongen zat daar zó relaxt. Hij is doelbewust naar dit plekje toegegaan, met de

fiets, die staat onder hem netjes geparkeerd.

Daarna is hij het doel opgeklommen. Waarom zit hij daar? Wacht hij op zijn vrienden om samen te gaan voetballen? Of misschien te basketballen? Of is hij even ontsnapt aan zijn huis en zit hij gewoon lekker te chillen? Hij is iets aan het doen: waarschijnlijk doet hij iets op zijn telefoon. Zijn rug leunt relaxt tegen de basketbalpaal, zijn hakken steunen op het doel, zijn armen bijna symmetrisch naast zijn bovenlichaam, zijn handen houden iets vast en hij kijkt naar beneden. Appt hij zijn vrienden dat hij klaar is voor de wedstrijd? Of kijkt hij een gedownloade film? We zullen het niet weten.

Maar het is wél een mooi plaatje. Ik had geen camera mee, nee, voor een ommetje laat ik hem thuis. Dus mijn beste camera was mijn mobiel. Om hem niet te storen nam ik de foto van een afstandje. Dus niet haarscherp. So be it.

Wie helpt?

Onze bewonersvereniging kan altijd hulp gebruiken. Op dit moment zijn we op zoek naar iemand die nieuwe adverteerders kan werven. Het gaat daarbij vooral om winkels of dienstverlenende bedrijfjes in onze buurt of vlakbij, zoals op Boulevard Zuid (Heezerweg). Misschien heb je ook ideeën om adverteerders 'over de streep' te trekken. Zoals bonnen voor nieuwe bewoners: een eerste aankoop met korting? Stuur een mail naar bestuur@gijzenrooi.nl

De boswachter en zijn mannen

Zaterdag 5 september konden weer veel buurtgenoten genieten van de spitsvondige, niet mis te verstane zinnen, waarbij doeltreffend en met een kwinkslag de kracht van onze Brabantse taal zegevierde.

Zo nu en dan waren de spinsels zo kort, dat ze al waren afgelopen voordat mijn brein het benul had dat ze begonnen waren. Bij sommige luisteraars vielen de spreekwoordelijke kwartjes direct en bij

anderen was het kwartje nog aan het vallen terwijl de andere taalkunst zich alweer aandiende. Was dat de reden waarom de boswachter ons het bos in wilde sturen met zijn pas uitgegeven gedichtenbundel? Zodat we op een bankje in het bos wat meer tijd hadden om deze geweldige taalkost tot ons te nemen? Deze doorgewinterde taalkunstenaar, die mij het idee gaf dat hij er zelf ook niets aan kon doen dat die zinnen uit zijn pen waren gestroomd.

De liedjes, de waterval aan poëzie, die het trio ons liet horen, waren voor mij een welkome onderbreking in letterlijke en figuurlijke zin. Gebeurtenissen die zich afspelen met hetzelfde terugkerend refrein, werken toch kennelijk wat beter voor mijn pensionada brein. Zijn mix van natuur, humor en uitgekiende taal maken elk liedje tot een zalig Brabants verhaal. Op anderhalve meter, eigen stoel met flesje wijn mochten wij ons gelukkig prijzen met het Trio Mari de Bijl, op deze zaterdagavond in coronatijd was het fijn om weer eens bij elkaar op het Buurtven te zijn.

Marleen Hermus

Draaiorgel en ijscoman

Door de maatregelen rondom corona kunnen veel buurtactiviteiten niet doorgaan. De midzomeravond en de burendag zijn al vervallen. Het is maar de vraag of we in december samen kunnen zingen onder onze eikenboom en Cultuur bij je Buur in 2021 gaat ook niet lukken. Daarom ontstaat het idee om iets te doen voor onze buurtbewoners dat 'corona-veilig' is. Een draaiorgel in onze wijk en daarbij een ijscoman

muziek van het draaiorgel, het enthousiasme van vader en dochter, de luidkeels meegezongen klassiekers, dit alles zorgt ervoor dat overal vandaan kinderen uit de wijk komen aanhollen of fietsen. Sommige op blote voetjes of met natte haren omdat ze zojuist nog in het zwembadje in de tuin speelden. De buurtkinderen moeten soms lang nadenken over de smaak van het ijsje dat ze zouden willen. Er is heel veel keus. En Claudio schept de bolletjes ijs geduldig in de hoorntjes. We hebben niet genoeg aan de afgesproken twee uur, na ruim drie uur zijn we allemaal hartstikke moe. En ja, we hebben 378 ijsjes uitgedeeld. Dat is voor herhaling vatbaar.

met gratis ijsjes. We bespreken het in de bestuursvergadering en besluiten dat het een leuk idee is. En de gratis ijsjes zijn niet alleen voor de kinderen tot dertien jaar maar voor iedereen. De datum staat al snel vast: zaterdag 4 juli, van 16.00 tot 18.00 uur, mits het niet regent.

Op het afgesproken tijdstip staat de orgelman met zijn dochter voor de deur; de ijscoman van La Toscana arriveert minuten later. Even ben ik in verwarring: ik had een ouderwetse ijscokar in gedachten (komt door het fotootje dat Wim in het vorige Zegje plaatste bij de aankondiging) maar Claudio kwijt zich voorbeeldig van zijn taak. De

Maak kennis met....

Een aankomend gynaecologe en een rock 'n roll fotograaf

Laura en Bart wonen sinds mei in onze wijk, midden in de coronatijd kochten zij een huis op het Meerbergsvan. Tijdens mijn onvermoeibare fietstochten door de wijk, waarbij ik wijkbewoners probeer over te halen om lid te worden van de bewonersvereniging, maak ik kennis met Bart. Omdat ik nieuwsgierig ben naar de achtergrond van vooral jonge nieuwe bewoners knoop ik een praatje aan en maak een afspraak voor een interview. Het is een tropische dag geweest, maar als ik aanbel heeft het net stevig geregend. We kunnen toch in de tuin zitten, onder de overkapping. Midden op het kleine grasveldje ligt een enorme opblaasbare eenhoorn, voor in hun eigen zwembadje. "Cadeautje van mijn moeder" lacht Laura. Ik maak ook kennis met een andere huisgenoot: de Ragdollkat Izzie; veel buurtgenoten zien haar regelmatig voor het raam liggen want Izzie kijkt graag naar mensen. Of ze zien haar als ze in haar tuigje mee uit wandelen gaat.

het swipen, en toen was er een match". Een aantal weken sturen ze berichtjes naar elkaar, en er komt een moment dat ze elkaar 'in het echt' willen zien. Maar Laura is net verhuisd van Maastricht, waar ze medicijnen studeert, naar Eindhoven en Bart komt uit Julianadorp bij Den Helder maar woont op dat moment in Amsterdam. Niet echt handig. Gelukkig heeft Bart sinds een tijdje de beschikking over de oude Hyundai Atos van zijn opa. Helaas rijdt hij op de A2, in een kleine file, op de trekhaak van zijn voorganger. Wegslepen is de enige optie. "Daar gaat m'n date" denkt Laura als Bart haar belt. Gelukkig is het niet te laat voor een treinticket en zo zit er toch nog een 'echte' ontmoeting in. En dat pakt goed uit.

Laura vertelt dat zij tijdens haar opleiding haar co-schappen in het Catharinaziekenhuis heeft gedaan. Momenteel is ze bezig met een promotieonderzoek naar eierstokkanker: hoe kan het voorkomen worden en hoe kan de behandeling verbeterd worden? Daarvoor reist Laura regelmatig naar de 'onderzoekstuin' van het Radboud UMC. Door de coronacrisis is Laura gedwongen veel thuis te werken aan haar onderzoek, en dat valt haar zwaar: "ik mis het contact met collega-onderzoekers, de gezelligheid maar ook de steun als je er even doorheen zit".

De 'carrière' van Bart is minder rechtlijnig verlopen:

MBO onderwijsassistent, een paar maanden pedagogiek gestudeerd, een paar jaar PABO. "Echt, ik was bijna klaar, had het goed naar mijn zin op de school waar ik stage liep, kreeg al een contract aangeboden. Maar op de PABO moest ik nog een aantal onderwerpen afmaken. En ik heb veel interesses, maar 'knutselvreugde' voor groep 1 en 2, nee, echt niet". Werken in de bloembollenteelt? Een roeicarrière dan? Nee, Bart fotografeert liever. "Ik ben geen gepassioneerd fotograaf maar wel een gepassioneerd muzikliefhebber". Bart verduidelijkt dat nog: "ik wil niet zeggen dat ik geen gepassioneerd fotograaf ben, maar de muzikliefhebber in mij is sterk en de fotografie is het middel om

in de muziek te kunnen werken". En dat is nu sinds zeven jaar zijn beroep. Als freelancer reist hij er de hele wereld voor over: het Ultra dancefestival in

Laura en Bart hebben elkaar jaren geleden leren kennen via de datingapp Tinder: "we waren op dat moment alle twee in Utrecht, een beetje aan

Miami, de Amerikatour van Armin van Buuren met onder andere Los Angeles, Dallas, Minneapolis en San Francisco, festivals op Ibiza, Tomorrowland in België, dancefestivals in Griekenland, op Malta. Ga zo maar door. Op zijn Instagramaccount zie ik al die foto's van DJ's en muziekgroepen voorbijkomen. En soms reist Laura met hem mee. "Voordat ik Bart leerde kennen was ik nog nooit op een festival geweest" bekent Laura.

Maar dan komt corona. En het ene na het andere festival wordt afgelast, er is van de ene op de andere dag ongeveer geen werk meer. Thuis werken is voor Bart onmogelijk. Gelukkig kan hij vanaf mei met Laura klussen in het net gekochte huis. Waar ze dan ieder een eigen werkkamer zullen hebben. "We hebben op een gegeven moment afgesproken

werkmogelijkheden zijn binnen de coronaregels. Laura mag weer wat vaker in het ziekenhuis komen en overleggen met collega-onderzoekers. Bart fotografeert overal in het land de kleine muziekevenementen: Guus Meeuwis die nu iedere dag optreedt in Tilburg. Het strand van Paal 17 op Texel, met een reeks bijzondere optredens van DJ's voor een veel kleiner publiek. De Tuin van 2020 met een serie intieme zomerconcerten op een prachtig groen eiland vlak onder Rotterdam. Bart volgt zijn passie weer.

Tenslotte vraagt Laura of ik even rondgeleid wil worden in hun nieuwe huis. Dan kan ik ook zien hoe haar grote wens in vervulling is gegaan: een enorme inloopkast met alle kleding aan rekken en in lades. Terecht is Laura trots, het ziet er prachtig

dat Bart mij niet meer zou aanspreken als ik mijn koptelefoon op had. De hele dag zo dicht bij elkaar, pas getrouwd, veel te klussen, van werken aan mijn onderzoek kwam gewoon te weinig terecht". Zowel Laura als Bart kijken nu wat de

uit. Op zolder wacht een nieuwe verrassing: rechts de werkkamer van Laura: een antiek bureau, een grote computer, alles netjes opgeruimd. En de kamer links de werkruimte van Bart: overal spullen, tassen, kabels, computers, boxen, dozen, camera's. En als klap op de vuurpijl: keurig opgeborgen in doorzichtige dozen een enorme verzameling fantastische, kleurrijke, gepersonaliseerde sneakers. Een passie van Bart. Enthousiast haalt hij zijn nette leren trouwschoenen tevoorschijn en laat dan de geweldige sneakers zien die hij op zijn trouwdag ook droeg. Met een kleine duif op de zijkant. Want volgens Laura begint zijn haar al een beetje grijs te worden, vandaar. Een lief gebaar van een leuk jong stel in onze wijk.

Greetje Heijmans

Schilderij van Tonnie voor de helft

Op zaterdag 3 oktober houd ik 'n garage sale van schilderijen: groot en klein. Alles voor de helft van de oorspronkelijke prijs. Vanaf 10 uur bent u welkom in de garage van 't appartementencomplex Bunderkensven 1 t/m 13.

Groet van Tonnie Mennen

Bunderkensven 1, tel. 2116871, email: mennen-huijber@kpnplanet.nl

Site: kunstvantonnie.jouwweb.nl

Van boerenbedrijf naar zorgboerderij

Als je over Riel wandelt dan zie je op 'n gegeven moment een grote hal staan met een mooie verzorgde tuin eromheen. Daar woont de familie De Groof. Je ziet er ook vaak 'n groepje mensen wandelen, waarvan enkele in een rolstoel zitten. Deze mensen komen hier naar de zorgboerderij van de familie De Groof. Ik heb de familie gevraagd om iets over henzelf te vertellen. En over het feit dat het nu geen boerdenbedrijf meer is maar een zorgboerderij. Dit is wat ze schrijven.

Op Riel bevindt zich Stal De Groof. Dit is een paardenhouderij van de familie De Groof opgericht in 2003. Eerst was het een varkensbedrijf, maar dit is in 1997 helaas beëindigd ten gevolge van het ruimen van de varkens door de varkenspest. Eén stal is omgebouwd van varkensstal naar paardenstallen, één stal is gesloopt en er is een rijbaan gebouwd om de paarden te kunnen trainen. Naast het trainen en africhten vindt er ook fokkerij plaats. Daarnaast is er van 2003 tot 2019 plaats geweest voor een aantal pensionpaarden. (Deze activiteit is inmiddels gestopt) Een familielid, die getroffen was en behoorlijk beperkt geraakt door een herseninfarct, kon tijdens een ziekenhuisopname van zijn vrouw niet thuis blijven. In die periode logeerde hij bij ons en zagen wij dat hij klusjes ging doen, die hij ons had zien doen (bijvoorbeeld plantenbakken water geven). Toen we dat zagen beseften we dat we voor meer mensen iets zouden kunnen betekenen.

In 2008 startten Vera de Groof en haar schoonzus Sanne samen Stal De Groof voor Dagactiviteit & Zorg.

"We willen een warme veilige plek bieden waar mensen met een beperking deel kunnen nemen aan activiteiten op het bedrijf, in de (moes-)tuin, in de gezamenlijke ruimte waar gegeten en koffie gedronken wordt. We gaan lekker wandelen of maken een heerlijke fietstocht (eventueel op de duo-fiets) in de omgeving. Ook kan er geholpen worden met het verzorgen van de paarden en andere dieren op het bedrijf, en gekeken worden bij het trainen van de paarden. Bij alle activiteiten staan de capaciteiten en wensen van onze deelnemers centraal".

En natuurlijk is er ook veel tijd en ruimte voor gezelligheid en maken ze veel leuke dingen mee. De geboorte van een veulen is erg mooi. "We hebben ook eens een mevrouw bij ons gehad die aardig op weg was naar de honderd. Ze wilde graag honderd worden, want 'dan krijg je een zoon van de burgemeester', zei ze. Maar.... 'dan moet hij wel eerst zijn tanden poetsen', volgde daarna meteen...."

In verband met corona wordt de open dag die we in juni 2020 gepland hadden verplaatst naar juni 2021. Voor meer informatie kunt u contact opnemen met

Stal De Groof voor Dagactiviteit & Zorg 040-2111474. email: zorg@staldegroof.nl

José van den Boom

POP UP VAN 3 juli 2020

Was u er ook?

Ik bedoel op de pop up met het optreden van Rob, Ronnie, Ria & de Zippers?

Een buitenoptreden op ons eigen 'Buurtven' en i.v.m. de coronaregels was het advies: eigen stoelen meenemen als je wilde zitten. Zo kon je de anderhalve meter afstand bewaren die toch nog steeds de regel is en zelfs mooi warm weer was geregeld. Dus een goede start.

Het was niet afgeladen vol maar er waren toch nogal wat mensen en de anderen hebben een heel leuke avond gemist. Van 't begin af aan een groot feest van herkenning. Soms herkende je 't even niet maar als ze begonnen dan kwam gelijk het 'o ja' gevoel. Van 'Peter is mijn ideaal' tot en met 'Brandend zand' en niet te vergeten 'Kom van dat dak af'. Veel bekende nummers kwamen voorbij. Stil blijven staan was erg moeilijk.

Twee keer viel de elektriciteit uit maar dat deed geen afbreuk aan het feest. De band begon even vrolijk opnieuw.

Menigeen zong ijverig mee en na een tijdje namen enkelen het risico om een dansje te wagen op het, toch enigszins, knollenveld. Heel leuk om te zien was een jong meisje (zes jaar?) dat de hele tijd stond te dansen en te genieten midden op het veld. Niet alleen ouderen vonden 't leuk, ook jongeren genoten. Je kon weer met deze en gene bijpraten en de anderhalve meter werd door een groot deel van de aanwezigen gerespecteerd; dat heb je ook zelf in de hand tenslotte.

Kortom een feest met vrolijke, opgewekte mensen en een heel leuke band. Van mij mogen ze zo op herhaling. Ook leuk voor de mensen die het gemist hebben.

Suze van Rosmalen

Tuintips van de Buurman

Beplanting die goed tegen droogte kan

Voor de zoveelste keer hebben we een uitzonderlijk droge zomer achter de rug. De tuin bewateren is voor veel mensen een tijdrovende en/of onaangename klus. En bovendien maakt het aanspraak op de drinkwatervoorraden. Waterverbruik in de tuin kan uiteraard verminderd worden door zoveel mogelijk gebruik te maken van een gieter en/of druppelslang en zo weinig mogelijk met sproeiers te werken. Maar zijn er nog andere manieren om dit probleem te verhelpen? Jazeker, want gelukkig zijn niet alle planten even dorstig en met een slimme keuze van beplanting kun je een aangename groene tuin maken die beter tegen droogte kan.

Eerst een opmerking over vormgeving. In mediterrane- en woestijnlanden ziet men doorgaans "kiezeltuinen" waarin grind (vaak van verschillende kleuren) gebruikt wordt om golvende paden te creëren tussen clusters van planten. Zoals agave, yucca, cactussen en palmen. Uiteraard kunnen wij hier in Nederland dit soort exotische planten (over het algemeen) niet gebruiken. Maar het onderliggende idee blijft aantrekkelijk... bijvoorbeeld wanneer de beplanting uit diverse hoge en middelhoge siergrassen bestaat. Voor een kleine tuin kan dit een heel aantrekkelijk basisontwerp zijn. In een grotere tuin kan het idee altijd toegepast worden in één of meer zones van de tuin. Maar uiteraard kunnen droogte-resistente planten ook gewoon in borders, potten of kuipen worden geplant. Of in een vak, gemaakt door hier en daar een terrastegel te verwijderen. Enkele voorbeelden van siergrassen die zich hiervoor lenen zijn: Pampasgras, Japans sierriet,

Prachtriet, Reuzenvedergras, Vingergras, Zegge, Lampenpoetsersgras, Zwenkgras, Japans bloedgras en Pijpenstrootje. En gelukkig zijn wij in dit kader niet beperkt tot alleen siergrassen! Andere droogte-resistente planten zijn, bijvoorbeeld:

Hoog:

- Vlinderstruik (*Buddleja davidii*)
- Hibiscus (*Hibiscus syriacus*)

Middelhoog:

- Lavendel (*Lavandula angustifolia*)
- Reuzenlavendel (*Perovskia atriplicifolia*)
- Kattenkruid (*Nepeta*)
- Kogeldistel (*Echinops*)
- Verbena (*Verbena bonariensis*)
- Zonnehoed (*Echinacea purpurea*)
- Wolfsmelk (*Euphorbia*)
- Toorts (*Verbascum*)
- Afrikaanse Lelie (*Agapanthus*)

Laag:

- Ezelsoor (*Stachys Byzantia*)
- Hemelsleutel (*Sedum spectabile*)
- Nagelkruid (*Geum chiloense*)
- Fijnstraal (*Erigeron*)
- Steenanjer (*Dianthus deltoides*)

Ook al kunnen deze planten goed tegen droogte, ze hebben wel voeding nodig. Vergeet niet dat droge grond (zoals zandgrond bij ons in Brabant) vaak schrale grond is als het om voedingsstoffen gaat. Af en toe bemesten (in de lente met korrelmest) is dus aan te bevelen. Ook het regelmatig aanbrengen van een mulch (bijvoorbeeld van gebruikte potgrond) verbetert de grondstructuur en helpt om verdamping van grondvocht te voorkomen. En omdat geen enkele plant helemaal zonder water kan, hebben ook deze planten met enige regelmaat wat water nodig... dus geef ze in een lange droge periode toch af en toe te drinken.

Veel succes in de strijd tegen een steeds droger wordende tuin.

Corona gooit roet in het eten

Door dit vervelende virus is ons leven flink veranderd. Dat zal bij de meeste mensen wel het geval zijn neem ik aan. Omdat ik al met pensioen ben is het voor mij wel wat gemakkelijker dan voor de mensen die 'n baan en kinderen op school hebben. Maar toch. Zoals je gewend was dat de dingen gaan in het jaar, zo is dit plotseling veranderd. Het meest nare is wel dat je het menselijke contact moet missen. Geen hand geven en geen knuffel. Afstand houden.... Alsof je melaats bent...

Niet gezellig naar een terras voor koffie of iets anders. Want het veiligst ben je thuis. Zonder bezoek. Alhoewel je in de tuin veilig bezoek kunt ontvangen. Buiten is het veiliger voor die nare aerosolen van het virus, zeggen de deskundigen. Zo'n mondkapje is ook naar. Je bril beslaat! Je kunt je trouwens wel fijn uitleven op de naaimachine. Mondkapjes in maffe stoffen maken. Youtube filmpjes geven het voorbeeld. Voor je huis en de tuin is dit virus wel een goeie. Het huis is nog nooit zo schoon geweest. Alle klusjes zijn inmiddels nu wel gedaan en veel kozijnen zijn weer geschilderd. De tuin ziet er ook picobello uit. We genieten van de mooie waterlelies in onze vijver en de vele vogels die er in het voorjaar hun nestjes maakten en hun jongen grootbrachten. Een tuin is in deze "coronatijd" wel heel erg fijn. "Elk nadeel heb zijn voordeel", zei Johan Cruijff. Dus ik probeer het maar positief te bekijken.

Maar toch ben je ontregeld. Normaal gaan we heerlijk kamperen in Frankrijk. Maar dat zit er nu niet in. Ik merk dat ik met mijn gedachten regelmatig op een camping of op een berg in

Frankrijk zit.

Jammer, nu even niet. Misschien kan het verderop in het jaar wel. We zien wel. Het is geen straf om thuis te zijn. We maken heel veel wandelingen door het groene gebied achter onze wijk, de Gijzenrooise Zegge. Wat is het daar mooi! Het fijne weer helpt ook mee. Al is het wel weer gortdroog geweest de afgelopen weken! Dankzij het Brabants Landschap zijn er steeds meer mooie velden met bloemen. Een lust voor mijn oog maar belangrijker, voor de vele insecten die het al jaren zo moeilijk hadden. Een mooie verbetering!

Voor de mensen die ziek zijn geworden van het virus of nog erger, mensen die er aan zijn overleden, is het een vreselijke tijd. Ik wens hen heel veel sterkte. Voor ons en mensen die er gelukkig niet ziek van zijn geworden, voor hen hoop ik dat dit zo blijft. Blijf voorzichtig, zorg goed voor jezelf en blijf gezond!

José van den Boom

Natuur Dichtbij: Vijver met pierenbadje tegen drenkelingen

Kleine dieren zien zelden een reddingsbrigade als ze een bad nemen. Geen rode vlag wordt gehesen, geen reddingsboei toegeworpen. Helaas kunnen ze wel verdrinken. Zelfs kikkers kunnen niet vanuit het water op het droge springen. Tuinvijvers hebben daarom bij voorkeur een ondiep gedeelte waar diertjes het water kunnen verlaten. Aan de rand van het strand komen vogels graag badderen en drinken, evenals in platte waterschalen. Mooi man!

IVN Geldrop maakt je natuurwijzer. Zie ook www.facebook.com/ivngeldrop

Internationals in onze wijk

“Eindhoven is een fijne stad om in te wonen, zeker net zo fijn als Leiden, Amsterdam of Washington”

Zo, dat is nog eens een uitspraak. En Shady en Luca kunnen het weten. Zij komen alle twee uit Italië, maar hebben ook elders in de wereld gewoond. Shady is geboren in een dorpje bij Catanië, met uitzicht op de vulkaan Etna, en haar man Luca komt uit Ferrara. Toch hebben zij elkaar niet leren kennen in Italië maar in de Verenigde Staten. Luca studeerde electrotechniek aan de universiteit van Ferrara en Shady verhuisde als 18-jarige naar Rome om rechten te studeren. Met een beurs studeerde ze ook een jaar in Engeland en liep ze stage in Amerika. En daar werkte Luca inmiddels als ‘engineer’ aan draadloze verlichtingssystemen. Na wat omzwervingen in Europa krijgt Luca een baan bij Signify, de nieuwe bedrijfsnaam van Philips Lighting. Daar werkt hij aan de ontwikkeling van hoogwaardige energiezuinige verlichtingssystemen. En Shady verhuist mee, niet naar Eindhoven maar naar Leiden om zich daar te specialiseren in internationaal luchtrecht. Momenteel werkt ze als bedrijfsadvocaat bij Fokker Services in Hoofddorp (keeping aircraft where they belong, in the sky), niet echt naast de deur. Voor beiden is de voertaal op de werkvloer Engels, hun Nederlands is goed te verstaan maar hapert af en toe een beetje. Luca leert bijvoorbeeld van een collega iedere dag een Nederlands woord tijdens zijn lunchpauze. Ik moet het twee keer vragen, maar dan begrijp ik het: het woord van vandaag was ‘vrees’.

Luca en Shady vinden Eindhoven een goede stad voor jonge professionals: het leven is er rustig als je dat wilt, goedkoper ook dan elders, je kunt je gemakkelijker een huis met een tuin veroorloven. “Een langzamere stijl van leven” noemt Shady het. Er zijn veel sportclubs waarbij je je gemakkelijk kunt aansluiten, er zijn gezellige bars en goede restaurants. Shady vindt de mensen hier “warmer” dan in de buurt van Amsterdam. “Het is geen mooie historische stad, zeker niet in vergelijking met bijvoorbeeld Leiden” zucht Shady. Luca vindt dat

er een groot verschil is met tien jaar geleden, toen hij ook al een periode in Eindhoven werkte. De stad is echt internationaler geworden. Luca vindt de stad veel levendiger, er zijn veel meer activiteiten. Op veel clubs kom je een mengeling van nationaliteiten tegen.

Toch heeft Shady ook een levendige herinnering aan een heel slechte ervaring hier in de wijk. “Ik hou van hardlopen, dat doe ik veel”. “Het is heel erg lastig dat Nederlanders niet altijd hun hond aan de lijn houden”. Tijdens haar rondje door het park springt er plotseling een grote hond tegen haar aan. Ze schreeuwt het uit van angst, in het Engels en in het Italiaans, maar de eigenaresse van de hond doet niets anders dan roepen: “ga toch terug naar je eigen land als je hier niet tegen kunt”. “Ik huilde ’s avonds thuis” bekent Shady.

Ik maak nog even van de gelegenheid gebruik om uit te vinden waar Italianen in Eindhoven koffie gaan drinken of uit eten gaan. Shady glundert: “ijskoffie van Lavazza drinken in de openbare bibliotheek, daar kun je de krant lezen, kinderen spelen om je heen, een goede sfeer”. Luca heeft ook nog wel een paar goede tips: “je kunt Italiaans aan huis laten cateren door Cucina Italiana, of pizza eten bij La Vita è Bella in de Wattstraat”. Dat adres heb ik vaker gehoord, dus dat ga ik eens uitproberen. Maar bij nader inzien is er toch discussie tussen Shady en Luca over dit Italiaans restaurant, dus een echte aanbeveling wordt het niet. En bij Belcapo in Helmond kun je heerlijke pizza Bufala met tomaten of Capricciosa (de favoriet van Luca) eten. Maar Shady vindt de blikjes tonijn van Rio Mare ook heerlijk voor haar lunchsalade, en die hebben ze gewoon bij Albert Heijn. “Mijn Nederlandse collega’s lachen me uit, ‘kattenvoer’ zeggen ze dan”.

Greetje Heijmans

Wie helpt?

Door de coronacrisis moeten we veel van onze activiteiten anders gaan organiseren. Of nieuwe activiteiten bedenken die ‘coronaproof’ zijn. Daarvoor hebben we de hulp nodig van onze buurtbewoners: heb je een leuk idee voor een mooie activiteit, meld je dan. Wij kunnen samen een planning of opzet maken, het samen met jou organiseren, andere actieve buurtbewoners inschakelen. Vooral ideeën voor kinderactiviteiten zien wij graag. Heb je belangstelling of wil je eens praten, stuur een mail naar activiteiten@gijzenrooi.nl

Die buizen daar

Ze kronkelen en duiken over en onder de weilanden door.

Zijn ze mooi? De een vindt van wel, vindt ze fotogeniek of noemt het industriële kunst, zoiets. De ander ergert zich eraan, ze lopen tenslotte door het 'troetelgebied' vlak onder 'ons' Gijzenrooi. En daar wandelen en fietsen wij graag...

Het gaat dus over de rioolbuizen die meanderend, de Stratumse hei en natuurgebied Gijzenrooi doorklieven.

Als u erlangs bent gefietst of gewandeld, heeft u er zelf beslist ook een mening over.

Gelukkig is het tijdelijk, blijkt uit het informatiebord aan de rand van het weggetje richting Geldrop. Er staat ook op waarom ze dit gedaan hebben:

Leiding boven de grond

De rioolleiding in dit gebied ligt er al sinds 1974. Dat is ruim 40 jaar. De betonnen koker ligt (normaal gesproken) circa 3 meter onder de grond. Het beton, waar het riool van gemaakt is, was in de loop der jaren aangetast. Het risico dat een deel van het riool in zou storten, en daarmee het afvalwater wegstroomt, wilden we beperken tot nul. Daarom is er een dubbele noodrioolleiding aangelegd. Deze ligt deels onder de grond en deels boven de grond. Het bovengrondse gedeelte kunt u zien tijdens het wandelen of fietsen in dit gebied. Bijzonder dat

hierdoor de onzichtbare taak die het waterschap uitvoert op deze manier zichtbaar wordt.

Planning

Er komt een nieuw ontwerp voor de definitieve leiding. Deze leiding komt, waar dit mogelijk is, weer ondergronds te liggen. In de toekomst moet er 12.000 m3 afvalwater per uur door de leiding worden getransporteerd. Dat zijn ongeveer 100.000 badkuipen vol met afvalwater per uur! De definitieve leiding zal waarschijnlijk vanaf 2023/2024 gelegd gaan worden.

Nieuwsgierig hoe het nou precies zit? Op www.dommel.nl/rioolzuid kunt u er meer over lezen. Ook al is het tijdelijk, we zullen eraan moeten wennen. Want 2024 is nog best lang.

Laten we hopen dat het niet langer wordt, want ik vind ze in ieder geval niet mooi.

Paul de Meurichy

Dakloze fiets

Op weg naar de stad zie ik de fiets half groggy tegen het bushokje hangen. Een verdrietig gezicht. Door de roest heen is te zien dat ie ooit blauw is geweest. Damesmodel, een restje koplamp hangt als een geknakt vogelnekje voorover en de fietsbel bungelt uitgebeld ondersteboven aan het scheve stuur. De obligate slag in het achterwiel ontbreekt ook niet. Geen slot. Maar gek genoeg nog wél een fatsoenlijk zadel.

De eerste gelukkige bezitter heeft er waarschijnlijk lang plezier van gehad, totdat, ja wat? Ingeruild? Gestolen? Of heeft ie jarenlang achter in een vochtige schuur gestaan en is bij een verhuizing aan de straat gezet? Of nog een andere: misschien is ie weggegeven aan een arme eerstejaars student en die heeft hem toen weer aan een andere student verpatst voor 25 eurootjes. De dakloze fiets vertelt het niet. Hier vindt ie zijn roemloze einde, zijn Waterloo.

Het zit me niet lekker, en als ik terugkom uit de stad neem ik me voor hem mee te nemen. Misschien knap ik 'm nog wel op, een kleine bijdrage aan consuminderen, weet u wel?

Maar bij de bushalte gekomen zie ik tot mijn verbazing dat het niet meer hoeft: hij is weg, foetsie....

'Nederland recycling land' denk ik, ... is er toch nog hoop?

Want ja, op een ouwe fiets moet je het leren, of niet soms?

Tauros

Vorige week toen ik hier ook langs kwam stond ie er al. Niemand had er kennelijk naar om gekeken. Hooguit had iemand er z'n schouders over opgehaald. Want tja, wie wil die fiets nou nog? De laatste gebruiker wilde ervan af en is hier maar op de bus gestapt. Denk ik.

In gedachten zie ik de fiets, wie weet hoeveel jaren geleden, nog vol zelfvertrouwen in de etalage van een fietswinkel staan: blinkend blauw, prijskaartje op het stuur (misschien nog wel in guldens) en een bagagedrager met verse snelbinders.

Eetbare tuin

Tuinieren is 'hot' en er is een groeiende belangstelling voor moestuinieren en voedselbossen. Misschien is het iets voor jou om te experimenteren met eetbare planten in je tuin of op je balkon. Begin eenvoudig!

Eetbare tuin: puur genieten

Zelfgekweekte producten uit de natuur, opgegroeid zonder gif, kunstmest en bestrijdingsmiddelen... heerlijk toch? Je eigen biologische voedsel zien groeien en vooral ervan proeven zijn een beloning voor elke moestuinier. En de bonus: je hoeft minder vaak naar de winkel en je vangt buiten meer vitamine D.

Zin gekregen? Begin eenvoudig en combineer je bloementuin met wat kruiden en groenten of klein fruit. Het moet plezierig blijven! Pluk lekkere aardbeien tussen de violen of oogst wortels naast de afrikaantjes. Ook tomatenplanten doen het goed in de bloemenborder. Een kruidenhoekje met bijvoorbeeld peterselie, bieslook en tijm is handig voor veel gerechten. En wat te denken van munt en citroenmelisse voor een lekkere kop thee!

Volkstuin voor jong en oud

Heb je thuis weinig ruimte, dan biedt een volkstuin uitkomst. Voor een paar tientjes per jaar kun je er een huren. Het beeld van gepensioneerde mannen die er tuinieren is wat achterhaald. Tegenwoordig komen er ook jongere mensen die biologisch willen eten, onder wie ouders die met hun kinderen graag in de tuin en natuur actief zijn en al doende leren. Iedereen heeft zo zijn redenen om een volkstuin te huren maar wat gemeenschappelijk is: niemand komt er met echte tegenzin. Je gaat erheen voor je hobby of om 'even eruit' zijn. Vooral in deze

onzekere tijd is dit heerlijk ontspannend!

Tuinier met meer (plezier)

Hoe je hem ook wil indelen, invullen en aankleden, je kunt al je creativiteit kwijt in het ontwerpen en aanleggen van je eigen volkstuin. Je tuiniert er op de biologische manier zoals jij wilt.

Een volkstuin kan financieel gunstig uitpakken maar levert je meer voordelen op dan alleen je oogst:

- Vaak zie je op de volkstuin dat mensen zaden, zaailingen en planten uitwisselen, maar ook recepten bijvoorbeeld.
- En mocht je hulp nodig hebben bij iets, dan kun je altijd iemand vragen je even te helpen.
- Je kunt er fijne contacten hebben met medetuiniers, zowel voor uitwisseling van informatie als gewoon een praatje. Op veel volkstuinten wordt tegen een kleine vergoeding koffie geschonken om tijdens een koffie-uurtje even uit te rusten en gezellig bij te kletsen. Mocht je liever op jezelf zijn: je bent nooit verplicht om aan dat soort dingen mee te doen.
- Tot slot levert het gezondheidswinst op want tuinieren houdt je fit. Je spieren, botten, bloeddruk en mentale gezondheid varen er wel bij!

Bij twijfel: doen!

Dus waarom, als je twijfelt, het niet gewoon eens een jaar proberen? Je bent daarna een ervaring rijker en je weet of het de moeite waard is. Wil je met theeplanten beginnen? Kijk dan voor tips op www.groei.nl/actueel/nieuws/10-planten-voor-thee-uit-eigen-tuin. Op de website Groei.nl (Groei & Bloei) vind je volop tips voor moestuiniers. Ook de website van Velt (Vereniging voor Ecologisch Leven en Tuinieren) is een handige hulp.

Plonie van Campen en Liesbeth Dirkse

Natuur bij je buur zondag 18 oktober

Op zondag 18 oktober 2020 organiseert Brabants Landschap "Natuur bij je buur".

Een dag vol met natuuractiviteiten, midden in Gijzenrooi. In het natuurgebied welteverstaan! De centrale locatie is bij de picknickbank tussen de akkers. Boswachters verzorgen excursies, er zijn natuurspelletjes voor kinderen en we gaan aan de slag met de kruidenakkers. Kom gezellig

langs en doe mee! De precieze invulling voor deze dag wordt nog nader uitgewerkt. Kijk binnenkort op de website van Brabants Landschap voor meer informatie. Voor sommige activiteiten is aanmelden nodig, ook dat komt dan op de website te staan.

www.brabantslandschap.nl/activiteiten

Deze dag wordt georganiseerd in de 'Week van het Landschap'. In de herfstvakantie worden overal in Brabant (en Nederland) activiteiten in de natuur georganiseerd.

Net terug van het optreden van PHEMIAN

Citaat van Suze Rosmalen (facebook):

"Het laatste buiten optreden georganiseerd door het team van Cultuur bij je Buur. Er hingen gezellige lampjes en hoewel de opkomst matig was, in mijn ogen, hebben de mensen die er waren genoten. Het deed me regelmatig denken aan Enya of Clannad, zo mooi. Prachtige stemmen en muziek. Zeker de moeite waard. De meeste nummers zelf geschreven met een tekst die je raakt. De paar covers die ze zongen waren door ze bewerkt en klonken zo ook geweldig. Wanneer ze straks beroemd zijn kunnen wij zeggen, 'ach die kennen we al zo lang, die zongen al bij ons op het Buurtveld'."

Citaat van de artiesten (Whatsapp):

"Goeiemorgen! Wat een heele gave foto's, dankjewel! Wij vonden het heel leuk en fijn gisteren, als jullie nog een keer iets organiseren komen we weer met alle liefde en plezier spelen :) "

Dit was wel de meest originele bezetting van de Cultuur bij je Buur cyclus: 3 stemmen, cello, viool en ukulele. De muziek had een hoog kippenvel gehalte: kwetsbare stemmen in een kleine setting, omlijst met een palet van gevoelige snaren.

Kortom: dit was er een die u niet had mogen missen. Maar wellicht komt er nog een tweede kans -in het volgende Zegje maken we nader kennis met dit trio- want PHEMIAN blijft voorlopig nog heel lang mooie muziek maken.

Cultuur bij je Buur Open Air: Art of Omission op het Buurtven

Zaterdagavond 29 augustus bracht de groep rond Lisvenner Jan Verschueren het eerste Cultuur bij je Buur Open Air optreden op het veld. Gewapend met klapstoeltjes en drankjes kwamen er bij elkaar ruim honderd mensen genieten van de bekende en minder bekende popsongs. Liedjes, klein gebracht in een uitgekleden versie, maar verrijkt met drie soms vier stemmen en stemmig begeleid door de gitaar van Jan en de toets-partijen van Peter van de Hurk. De samenzang van zangeressen Yvonne van Beers en Jet Mathijssen was bijzonder sterk, maar ook solo raakten zij de noten en wisten zij ons te raken. Wim Corbeij zorgde voor een mooi afgewogen geluid en de lampen van Erik van Dijk maakten dat het viertal goed voor het (voet-)licht kwam.

Ze begonnen en eindigden met een echtscheidingslied. Toch zijn de "50 ways to leave your lover" van Paul Simon en het "Go your own way" van Fleetwood Mac, niet karakteristiek voor de songs van Art of Omission. De vier straalden wat ons betreft vooral vriendschap en plezier uit!

De passerende wijkagent kwam niet om te controleren op de 1,5 meter, maar liep op onze uitnodiging het veld op om even mee te genieten van dit kleine en gezellige buurtspektakel.

Dit jaar was Jan Verschueren de eerste die zich aanmeldde voor ons Cultuurfestijn in februari 2021. Een avond in tien huiskamers in Gijzenrooi, waarvan iedereen nu al kan begrijpen dat het in deze coronatijd helaas niet door zal gaan. Daarom ondersteunt het bestuur dit fantastische initiatief om enkele concerten 'in open air' te doen, zo lang het weer het toe laat.

Team Cultuur bij je Buur, Greetje, Jan en Erik

Interview met Jolanda Kops, schilderes

Op een warme zaterdagochtend begin augustus bel ik aan bij Jolanda. Ze doet open, vergezeld van een kwispelende sheltie (voor de kenners) genaamd Boike. We geven elkaar een elleboog en ze stelt me voor aan partner Ron, van de band Blunderbuzz. Beiden deden mee aan Cultuur bij je Buur in februari; van Jolanda hingen er schilderijen in het blauwe huis aan het Diepmeerven en Ron trad er op, recht onder 'Brigitte'. In het Zegje van maart kwam Jolanda niet aan bod, vandaar dat ze nu welverdiende aandacht krijgt.

Dit is haar tweede interview, in 2006 werd ze bij haar eerste expositie in het gemeentehuis van Waalre (nog vóór de brand) door iemand van het Eindhovens Dagblad bevestigd.

Jolanda is van 1964, geboren in Gestel. Via Hanevoet, Strijp en Vonderkwartier komt ze in 2016 in Gijzenrooi terecht: met recht een Eindhovense! Na de Philips secretaresses cursus werkt ze anderhalf jaar als zodanig en komt erachter dat het vak niet bij haar past. Ze zoekt en vindt een nieuwe uitdaging als assistente inkoop bij hetzelfde bedrijf. Die stap was als vrouw toen niet gebruikelijk, knap dat ze doorzette!

Ze werkt zestien jaar, zorgt vervolgens zestien jaar voor haar drie dochters, tekent en schildert

met hen. In 2003 maakt ze bij het CKE kennis met acrylschilderen en gaat enthousiast door, aangemoedigd door haar docente. Vervolgens studeert ze zeven jaar lang een dag in de week aan de academie in Arendonk, voornamelijk schildertechniek, 'nogal schools' zegt ze zelf. De CKE docente had haar gewaarschuwd dat ze haar 'eigenheid' moest bewaken, en dat knoopt Jolanda in haar oren. Samen met vriendin Mappie gaat ze exposeren. Het kost echter veel tijd om een netwerk op te bouwen naast de opvoeding van de meisjes. Ze gaan samen teambuilding sessies organiseren bij bedrijven als Rijk Zwaan (groenteveredelingsbedrijf) en Schouten en Nelissen; eerst doodeng, maar gaandeweg leuk!

In 2016 komt ze met haar dochters in Gijzenrooi wonen, net gescheiden en zonder werk. Ze zoekt een baan via een detachingsbedrijf en vindt die bij MAG45, de vroegere Philips Machinefabriek 4500, hoe toevallig, ze kent medewerkers uit het oude stramien. Dit nieuwe bedrijf 'ontzorgt' grote bedrijven als ASML. Verder is het een soort technische groothandel voor een bepaald aantal klanten: het neemt bijvoorbeeld een stuk inkoop en logistiek over. Ze vindt het werk uitdagend

spannende combinatie vindt ze, want als ze eenmaal begint met schilderen, dan kan ze niet stoppen. Vanaf het moment dat ze hier woont is ze al gaan kijken bij Cultuur bij je Buur: 'wil ik hieraan meedoen?' Het was geweldig om in het blauwe huis van Rob & Femke te exposeren, zeker ook omdat Ron er met zijn band Blunderbuzz mocht optreden. De avond werd goed bezocht en het was erg gezellig, er stonden hangtafels en er werd gedanst. Ze vond dat 'Brigitte' er hing alsof 'ze' er hoorde.

Verder schildert ze veel muzikanten/zangers in hun passie voor de muziek. Ze wil naast het gezicht ook een hand met het instrument weergeven, want 'uit de hand spreekt de kracht die de uitdrukking op het gezicht begeleidt'.

en vertelt er enthousiast over. Naast inmiddels studerende dochters en fulltime werken vindt ze nog tijd om te schilderen. Portretschilderen heeft nu haar voorkeur 'omdat een gezicht op mijn gevoel werkt en dat gevoel probeer ik over te brengen op het doek'. Ze is altijd benieuwd wat mensen van haar werk vinden; dat kan soms heel zwart/wit zijn. Op een bepaald schilderij 'ziet de een iemand sereen mediteren en de ander kan er niet naar kijken'.

Ik kijk om me heen en zie o.a. 'Brigitte' op de ezel staan: Jolanda werkt in de huiskamer, nu keurig opgeruimd. Zoals bij veel van haar schilderijen ben ik onder de indruk van de uitdrukking in de ogen. 'Klopt', zegt Jolanda, 'in de ogen zit de ziel'. Fulltime werken en schilderen is best een

Haar nieuwere werk hangt sinds 6 maart in de Jazzsociëteit in Dordrecht. Op die dag was ze met Ron in de auto op weg daarnaartoe, toen ze op het nieuws hoorden dat mensen uit Brabant verzocht werd thuis te blijven i.v.m. corona en niet te reizen. 'Tja, we waren er al'. 's Avonds speelde Ron's Blunderbuzz daar voor het laatst. Er hangen zeven schilderijen, o.a. een saxofonist, Jimmy Hendrix en Tina Turner. Helaas geen publiek want vanaf dat moment ging de sociëteit dicht. Hopelijk kan men haar werk daar in september zien...

Wat een kanjer, die Jolanda!
www.jolandakops.nl

Marijke Cornelissen

Lampionnenoptocht zondag 15 november!

Het duurt nog eventjes, maar op 15 november zullen we weer onze jaarlijkse lampionnenoptocht gaan houden door de Gijzenrooise straten.

Als jij zorgt voor een mooie lampion dan zorgen wij voor gezellige muziek, waar je met je papa en mama achteraan mag lopen. Leden van orkest Coest zorgen voor originele, swingende muziek. We starten om 18.00 uur vanaf het Bunderkensven 29. We lopen dan eerst naar het Buurtven en maken vervolgens een leuke wandeling door de wijk. Als we iedereen onze mooie lampionnen hebben laten zien, keren we terug naar het Bunderkensven 29 waar een lekker bekertje warme chocolademelk met wat lekkers op ons staat te wachten. Dus zorg dat je papa of mama dit alvast in de agenda zet!

P.S. voor degenen die niet meelopen, publiek langs de route is altijd welkom!

Hanneke Michel neemt afscheid van het Zegje

Eind juli sta ik op een maandagochtend klokslag 10.30 uur voor het terras van Hanneke's nieuwe onderkomen in Nuenen. Ze woont daar sinds zeven weken en 'jij bent mijn derde bezoeker' vertelt ze. Weliswaar uit eigen keuze want ze wilde eigenlijk graag e.e.a. nog opruimen en gezelliger maken. Maar het Zegje heeft nu eenmaal een deadline, vandaar dat ik 'voorrang' kreeg.

Hanneke heeft van 2014 tot nu in de Redactiecommissie van het Zegje gezeten en was een trouwe reporter. Ook corrigeerde en redigeerde ze de aangeleverde kopij.

Ze is geboren en getogen Eindhovense; haar ouders dreven een herenmode/hoedenzaak op het Stratumseind. Haar vader was een van de laatste hoedenmakers. Ze was jongste in het gezin van elf kinderen, negen meisjes en twee jongens. Ze hoorde aan tafel diverse talen langskomen, de ene week werd er Engels gesproken, dan weer Frans of Duits. Vandaar haar liefde voor talen....

Na de middelbare school ging ze eerst werken bij een personeelskeuzebureau, waar ze veel teksten onder ogen kreeg en leerde corrigeren. Uit hobby studeerde ze 's avonds Engels aan de Leergangen in Tilburg. Ze trouwde, ging in Geldrop wonen en kreeg twee zonen. Ze gaf achtereenvolgens les aan het LHNO, in de volksmond 'huishoudschool', het IHNO en uiteindelijk aan het 'oude' Koningshof, eindelijk 'doceren', meende ze. De meeste voldoening haalde ze uit de periode met de probleemkinderen van het IHNO; voor hen kon ze echt iets betekenen. Helaas hield het huwelijk geen stand en was vanaf toen de zorg voor haar kinderen gedurende vijftien jaar haar hoofdtaak. Toen leerde ze rond 2000 Jan kennen en zo kwam ze in 2012 op het Meerbergsven terecht. Ze hadden het goed samen totdat hij

ziek werd en in 2014 overleed. Liefdevol ving de buurt haar op. Ze ging op zoek naar nieuwe sociale contacten. Toen ze in de redactiecommissie stapte, plaatste ze meteen een oproep in het Zegje voor Engelse conversatie-klanten. Zo kreeg ze een paar groepjes in de week. Ook tenniste ze al jaren op de Heihoef bij Animali, maar had steeds vaker uitvallers. Via een oproep in het Zegje kreeg ze veel support uit de wijk. Bij deze alsnog dank aan Akane en Rob; het seizoen is nog lang niet voorbij!

Voor het Zegje interviewde ze, zo herinnert ze zich, o.a. wijkverpleegster Dianne, natuurman Mari de Bijl, de wijkagent en een aantal van de trouwe adverteerders.

En nu woont ze in een benedenappartement in Nuenen, een leuk dorp vindt ze, al is het wel een lastige start met corona. 'Heerlijk alles gelijkvloers, geen trappen meer', maar 'ook geen trapgat om mijn dekbed in de hoes te schudden, want ik ben maar klein'.

Bij deze bedankt ze alle wijkbewoners voor de fijne jaren in Gijzenrooi en de redactiecommissieleden voor de prettige samenwerking.

Als bedankje van de Bewonersvereniging Gijzenrooi laat ik een mooi bloemstuk achter dat prominent op tafel staat.

Marijke Cornelissen

Zegeningen tellen

Ieder beroep en iedere hoedanigheid heeft zo zijn eigen kracht en z'n eigen kwetsbaarheid, beste wijkgenoten. En de kwetsbaarheid van een columnist is dat je de indruk wekt losgezongen te zijn van de werkelijkheid. Om die indruk te vermijden is het verleidelijk om nu over het virus te gaan schrijven, net als ik dat in juni deed. Omdat u zich anders misschien zou afvragen: 'Onder welke steen leeft die Gijz eigenlijk'?

En toch ga ik het niet doen. Ik heb namelijk even het landschap verkend waar ik me in zou begeven als ik wel over het virus zou schrijven. En ik heb besloten: 'Dat gaat hem niet worden'. Ik zou daarmee namelijk terechtkomen in een ongekeerde mêlee van feiten, meningen, nepnieuws, hevige emoties, ontkenningen en besomeringen. Zoals we in 'normale' tijden in ons land over miljoenen voetbalcoaches beschikken, zo hebben we nu miljoenen virologen en epidemiologen. Een bonte stoet van (onder andere) wetenschappers, politici, topmodellen, rappers, juristen, BN-ers, YouTube-influencers, complotdenkers, viruswaaninnigen, vitamineboeren, praatprogramma-analisten, natuurgenezers en anti-vaxers roeptoetert er ongebreideld op los, geruggesteund door pers en sociale media en aangevuurd door onder andere Amerikaanse bleekwaterpresidenten en Russische internettrollen. Eigenlijk lijken alleen de einde-der-tijden adepten zich deze keer een beetje gedeisd te houden.

Ik heb iets van: 'Wie ben ik om te menen aan die opgehyperde kakofonie nog wat toe te kunnen voegen'? En ook: het gaat er af en toe zo hard op, dat ik denk: 'Daar ben ik te fijn voor gebouwd'.

Kortom wijkgenoten, ik ga het dus niet over het virus hebben. Al zeg ik dat natuurlijk met een knipoog, want en-passant deed ik dat hierboven wel even ;-).

Maar geen nood: er is genoeg om wel over te schrijven. Ik hoor bijvoorbeeld bij het dit jaar grote deel van de bevolking dat, om voor de hand liggende redenen, heeft besloten de vakantie dicht bij huis door te brengen. En ik kan u verzekeren: daar zijn voldoende zegeningen te tellen, hoe eenvoudig van aard soms ook! Om maar iets te noemen: de knooppuntennetwerken. Die zijn er

inmiddels voor fietsers, voor wandelaars en hier en daar ook voor ruiters. Voor zover ik kon achterhalen ooit begonnen voor fietsers, in Belgisch Limburg, in het kielzog van de sluiting van de mijnen daar. Met als doel om de natuur en de (vaak werkeloos thuiszittende) mens dicht bij elkaar te brengen. En om die laatste te verlokken om uit de luie stoel te komen en te bewegen.

Het initiatief was een groot succes en heeft zich inmiddels over verschillende landen verspreid. Naast België bijvoorbeeld over Nederland, hier en daar in Duitsland en in Denemarken. Ik kan u verzekeren: een genot! Met een app (er zijn er verschillende) of een routekaart stippel je een route uit en dan (in mijn geval) fietsen maar. De routes zijn vaak iets langer dan de 'gebruikelijke', maar daar staat wel wat tegenover: de knooppuntenroutes voeren je waar mogelijk door de fraaiste landschappen en via de meer verkeersarme routes. En sowieso fiets of wandel je dan vaak via de langste route van A naar A. Maar daar gaat het dan ook om.

Ik vind het een prachtige uitvinding en geniet er deze zomer met volle teugen van. En ik word me hernieuwd bewust: Nederland is mooi!!

Gijz

Counting my blessings

Every profession and every capacity have their own strength and vulnerability, my dear neighbors. And the vulnerability of a columnist is that you give the impression of being detached from reality. To avoid that impression, it is tempting to start writing about the virus now, just like I did in June. Because otherwise you might ask: 'What rock does this Gijz type actually live under'?

And yet I'm not going to do it. I have explored the landscape I would enter if I did write about the virus. And I decided: No way!'. I would end up with an unprecedented mixture of facts, opinions, fake news, intense emotions, denials, opti- and pessimism. Just as we have millions of football coaches in our country in 'normal' times, we now have millions of virologists and epidemiologists. A motley procession of scientists, politicians, top models, rappers, lawyers, artists, YouTube influencers, conspiracy thinkers, vitamin sellers,

talk show analysts, natural healers and anti-vaxers, among others, is calling out unrestrainedly, backed up by the press and social media and encouraged by the likes of American bleach water presidents and Russian internet trolls, just to name a few. Actually, only the usual end-of-the-times announcers seem to be keeping a low profile this time.

I'm like: 'Who am I to think I can add something to this hyped-up cacophony'? And also: every now and then the emotions run so high that I think: 'I'm too delicately built for that'. In short, I'm not going to talk about the virus. Although I do say that with a little wink of course, because on the fly I just did so, above ;-).

But don't worry: there is enough to write about. For example, I belong to the large part of the population that decided, for obvious reasons, to spend their holidays close to home this year. And I can assure you: there are plenty of blessings to count, however simple

they may be! To name but a few: the regional grid node networks. They now exist for cyclists, for walkers and here and there also for horseback riders. As far as I could tell, they once started for cyclists, in Belgian Limburg, in the wake of the closure of the mines there. With the goal of bringing nature and the (often unemployed at home) man closer together. And to lure the latter to get out of the lazy chair and move.

The initiative was a great success and has now spread over several countries. In addition to Belgium, for example, over the Netherlands, here

and there in Germany and in Denmark. I can assure you: a pleasure! With an app (there are several of them) or a route map you map out a route and then (in my case) cycle. The routes are often a bit longer than the 'usual' ones, but there's a big benefit in return: the junction routes take you through the most beautiful landscapes where possible and via the more low-traffic routes. And anyway, you often cycle or walk the longest route from A to A anyways. But that's what it's all about.

I think it's a wonderful invention and enjoy it to the fullest this summer. And I'm becoming aware once again: the Netherlands is beautiful!

Gijz

Additional info

If you are as yet unaware of the numbered grid points ('knooppunten') networks in the Netherlands, you can find more info at for instance www.holland-cycling.com and enter 'numbered cycle networks' in the search window. For cycling you can pick-up the regional network at the south-east corner of our neighborhood, at grid point 27, and move in any direction from there, all the way into Belgium or Germany, should you desire so.

Several apps (like 'Route.nl') can help you design your own routes, save them and navigate them from your smart phone. Google Maps is more or less OK for bikes but does as yet not take the (complete) grid network into account.

Make sure to have a fixed holder for your phone on your bike, as in the Netherlands (for good safety reasons!) you can get a spicy fine for cycling while simultaneously holding your phone in your hand. If you get enthusiastic and start riding longer tours, having a little power pack with you can come-in handy, as the GPS navigating comes with a relatively heavy battery use of your phone.

Wijzende wachters

Ze staan geduldig op een rij. Of nee, ze hangen een beetje uit het lood, de een wat meer dan de ander. Maar ze zijn het over de richting wel eens: ze wijzen met z'n allen (ik tel er 28) naar het oosten. Ze, de populieren die op Riel staan, hebben, zo lijkt het, toegegeven aan de wind die meestal uit het westen waait.

Na ik weet niet hoeveel jaren, staan ze schijnbaar nog steeds onvermoeibaar te wijzen; hebben ze een boodschap? Ze zouden zo uit 'In de ban van de Ring' van Tolkien kunnen komen: Wijzende Wachters uit het bomenrijk of zo. De wortels moeten sterk zijn, zoals ze de schuinstaande bomen overeind houden, en dat al zo lang!

Zo mijmerend wandelde ik er een tijdje terug langs, er stond een stormachtige wind. Ik hou van wandelen in de wind, en zeker hier, langs die scheve populieren. Ze ruisen zo prachtig als het waait. Dat komt, zo lees ik op Wikipedia, omdat ze een blad hebben dat zo los aan de bladsteel bevestigd is, dat het bij het geringste zuchtje wind gaat trillen. Ik wil meer te weten te komen over de bomen en neem contact op met Mari de Bijl, boswachter/beheerder van dit gebied bij Brabants Landschap. We treffen elkaar bij de populieren.

'De stichting heeft hier veel grond', vertelt hij, 'gekocht van Philips dat hier vroeger nogal wat percelen had'. Sinds twee jaar is ze ook eigenaar van deze bomenrij en van het weilandje erachter.

We lopen erlangs. Mari: 'Hoewel er kennelijk hier en daar in de loop van de tijd een is weggehaald valt het op hoe dicht ze op elkaar staan. Meestal zit er meer ruimte tussen populieren. Toen deze rij geplant is, dat kan goed 60, 70 jaar geleden zijn, werd daar zo te zien anders over gedacht'.

'Er was twee jaar geleden sprake van dat de bomen gekapt zouden worden; ze zouden "op" zijn en een risico vormen voor passanten vanwege vallend dood hout. Maar na inspectie bleken de bomen eigenlijk nog gezond en zo werd besloten om ze een goede snoeibeurt te geven, en dan aan de kant van het weggetje. Aan de andere kant, aan het weiland, was dat niet nodig. Het dode hout kon daar gewoon blijven liggen, wat goed

is voor insecten en vogels, zoals b.v. voor de kleine bonte specht. Dit vogeltje is niet sterk genoeg om gaten in eiken te maken maar wel in het zachtere hout van de populier.

'Of de bomen zo schuin staan door de wind is niet zeker' zegt hij, 'Het kan andere oorzaken hebben. Planten, bomen dus ook, groeien naar het licht. Misschien heeft er ook een bomenrij aan de andere kant van het weggetje gestaan die het licht wegnam waardoor deze rij aanvankelijk schuin is gegroeid'. Ik merk op dat de bomen er na hun opknopbeurt fris bij staan. Mari beaamt het: 'Ja, ze kunnen weer een tijdje mee. Als ze niet ziek of door een storm gesloopt worden verwacht ik dat we er nog wel zo'n twintig jaar van kunnen genieten'. De boswachter zegt het met pret in zijn ogen. Ik hoop het met hem, want tjonge, wat zijn die wachters een fascinerend gezicht! En dat ruisen van de bladeren..., ga maar luisteren als het waait.

Paul de Meurichy

In augustus hebben wijkbewoners rondom het Meerbergsven deze Wijkinfo van de gemeente in de brievenbus gekregen

Zondagnacht 28 juni is namelijk in deze straat door iemand een boom, op een meter hoogte, gewoon omgezaagd. Buurtbewoners hebben het onmiddellijk gemeld aan de wijkagent en aan onze gebiedscoördinator. De gemeenteambtenaren die kwamen inspecteren constateerden dat er ook boorgaatjes in de stam zaten en dat er al eerder cement rondom de wortels was gestort. Iemand heeft een grote hekel gehad aan juist deze boom. Regelrechte vernieling van openbaar groen dus. Om treurig van te worden.

Aan: de bewoners van: Gijzenrooi

**gemeente Eindhoven
Groen en bomen inspecteur
B.A. van Leuven Telefoon 14040 Datum 17
augustus 2020**

Wijkinfo

Betreft: beschadiging boom.

Geachte bewoners,

Wij vragen uw aandacht voor het volgende. Wij hebben enige tijd geleden geconstateerd dat er sprake is van, het beschadigen en illegaal kappen van een gemeenteboom aan het Meerbergsven voor de panden 58 en 60. Als eigenaar van het openbare gebied (en de boom) beschouwen wij, als Gemeente Eindhoven, dit als onacceptabel gedrag.

Wij vragen uw medewerking om samen met ons, o.a. via de wijkboa's, de politie een oogje in het zeil te houden om dit soort gedrag in uw buurt te voorkomen. Mocht u dergelijke verdachte situaties zien dan vragen wij u daar melding van te maken. Overdag kan dat via telefoonnummer 14 040 van het Klantencontactcentrum van de Gemeente Eindhoven. Buiten kantoor tijden kunt u de politie bellen op het algemene telefoonnummer 0900 8844.

Als Gemeente Eindhoven zijn we trots op het groene karakter van onze stad en we willen dat graag behouden. Bomen leveren daaraan een grote bijdrage. Het is niet de bedoeling dat bewoners opzettelijk bomen van de Gemeente Eindhoven beschadigen of kappen. Bomen vertegenwoordigen daarnaast ook een financiële waarde en de Gemeente Eindhoven zal niet aarzelen om de schade aan bomen op de daders te verhalen.

Mocht u nog vragen hebben over deze brief of over andere zaken in de openbare ruimte dan kunt u contact opnemen met het Klantencontactcentrum op telefoonnummer 14 040.

